

man vil gaa ned under, hvad der f. Ex. ved det jydste Vestbaneanlæg er fordret, saa kommer man til at give Afkald paa virkelige reelle Goder, som man ikke opnaar Erstatning for i de Beparelser, som derved indvindes. Jeg vil ikke tale om den store Gæne, som det er for hele Statsdriften, naar der findes forskjellige Konstruktioner baade af Baner og Driftsmateriel, hvad der ganske vist i den daglige Virksomhed vil fremkalde større Bryderier og Tab end maatte forud forventet. Altsaa jeg kan ikke sige, at jeg sværmer meget for disse lettere Baner, og naar man gaar saa langt ned i sine Fordringer til Banerne, som her i Lovforslaget foreslaaet, da tror jeg virkelig, man bliver nødt til, efter at Banerne ere anlagte, alligevel at gjøre en Del af de Offre, man har troet at kunne undgaa. Dette er allerede paaapeget fra flere ærede Talere i forskjellige Retninger, blandt Andet med Hensyn til Segn, og jeg vil sige, at med Hensyn til smaa Kurver og Stigninger osv. tror jeg ogsaa, det kan være Tilfældet. Jeg tror, at de forventede Beparelser saa meget mindre kunne antages at ville være en Erstatning for disse Offre, som netop en Del af de Jernbaner, paa hvilke man tilsigter at bygge paa denne Maade, anlægges under Forhold, hvor de egentlige direkte Beparelser, saadanne som kunne opnaas ved Jordarbejde, ville blive forholdsvis smaa. I de Egne af Landet, hvor vi have temmelig udstrakte Sletter, hvor Terrainet er forholdsvis lidt kuperet, hvor der ikke er en streng Nødvendighed for at have smaa Kurver, og hvor ligeledes Stigningsforholdene uden en stor Beskjoning nogenlunde kunne udjævnes indenfor de Grændser, som man i Almindelighed ved en Bane, der kun benytter en Hastighed af fire Mil, anser for heldige under disse lokale Forhold, vil det System, der her er bragt i Forslag, ikke bringe de Fordele, som kunne være Erstatning for Opgivelsen af mange af de reelle Interesser, man vil fremme ved Jernbanerne. Jeg skal imidlertid forlade dette Spørgsmaal og bemærke, at naar der angaaende det hele nye System for Statens Deltagelse i Jernbaneanlæg, som her i Lovforslaget er bragt frem, er fremkommet forskjellige Indvendinger, saa har det glædet mig, at ingen af disse Indvendinger, saa vidt jeg har hørt, endnu har forrykket det Standpunkt, hvorpaa de forskjellige Linier hidtil ere blevne stillede af Regjeringen, idet Linieanlægget op til Thy bestandig har været stillet i

første Række. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) fremsatte den Anskuelse, at han fastholdt, hvad der lige fra Jernbaneanlæggenes første Begyndelse har været fastholdt her i denne Sal, nemlig, at de egentlige Hovedbaner, som man til sine Lider har kaldt Længdebanner, til andre Lider de store Hovedaarer for Kommunikationen, under alle Omstændigheder skulde anlægges af Staten, saa at Spørgsmaalet kun blev, paa hvad Maade de lokale Baner, Sidebanerne, skulde anlægges, om dels ved Statens Hjælp og dels ved Amternes eller Kommunernes Medhjælp. Jeg vil nu bede bemærket, hvad den ærede Taler indrømmede, at Jernbanen til Struer under alle Omstændigheder maa betragtes som Forlængelse af Hovedbanen. Men det Samme maa gjælde om Jernbanen videre op igennem Thy, da et Blik paa Kortet og den naturlige Udvikling af Jernbanen vil overbevise om, at Vestbanens Forlængelse, saaledes som den i Tidens Løb maatte udvikle sig, — det kan ske om kortere eller længere Tid, det kan gjerne være muligt, at en ny Generation vil sidde her i denne Sal, naar det sker — absolut maa føre til en Forlængelse op gennem Thy og Sønderjylland til Venstjæselbanen. Altsaa, hvorledes man end betragter Sagen, maa Banen op igennem Thy blive betragtet som en Længdebane og komme ind under det almindelige Begreb af Hovedbaner, der skulde anlægges for Statens Regning. Fra den Side betragtet er ganske vist det Offer, Lovforslaget paalægger Thisted Amt, meget stort, det er saa stort, at, naar jeg ikke vidste, at der var en almindelig Trang til Jernbaneanlæg der, og en saa stærk Fordring derom hos alle Beboerne i Amtet, vilde jeg have stor Betænkelse ved at gaa med til et saa stort Tilfald. Da jeg imidlertid paa den anden Side maa lade mine egne Anskuelser om, hvad der vilde være rigtigt og billigt mod Thy, træde tilbage for den mig bekendte almindelige Fordring fra Beboernes Side om, at denne vigtige Sag ikke trækkes længere ud, skal jeg ikke gjøre nogen Indvending imod at fastholde, hvad der her er opstillet i Loven med Hensyn til denne Fordelingsmaade af Udgifterne, thi endog jeg ikke kan negte, at det stiller sig for mig som i høj Grad ubilligt imod Thy. Der er et andet Punkt i Lovforslaget, som jeg heller ikke ganske kan lade uberørt, og det er, naar der i Lovforslagets § 2 staar, at Linien a. fra Struer til Oddehund ikke kommer til Udførelse, med mindre Jernbanen un-